

Til Folketingets Kirkeudvalg

Den 23. marts 1994

Adresse fra menighedsrådsmedlemmer i Haderslev Provsti vedrørende lovforslag nr. L 140 Forslag til Lov om menighedsråd, underskrevet af 61 menighedsrådsmedlemmer fra 8 af provstiets 11 menighedsråd.

På menighedsrådsmedlemmernes vegne:

Iver Juhl Gammelgaard,

formand for Halk menighedsråd

Peter Jensen

formand for Grarup menighedsråd

Viggo A. Winther

næstformand for Grarup menighedsråd

I anledning af det af kirkeministeren den 12. januar 1994 fremsatte forslag til lov om menighedsråd ønsker underskrevne menighedsrådsmedlemmer at udtale følgende:

1: Til forslaget § 1, stk. 1:

Den foreslåede bestemmelse er uklar. Menighedsrådene er ikke bestyrere af sognets anliggender i almindelighed. Dels er begrebet »sogn« ikke udelukkende et kirkeligt begreb, dels er der mange »sogneanliggender«, om hvilke der ikke er lovgivet, og som er menighedsrådene uvedkommende.

Bestemmelsen kunne formuleres: »Der vælges et menighedsråd for hvert sogn«.

2: Til forslaget § 3:

Vi advarer stærkt imod at gennemføre forslaget om adgang for en repræsentant for kirkefunktionærene til at deltage i menighedsrådets møder med forslags- og taleret.

Forslaget strider afgørende mod det repræsentative demokratis grundsætninger, hvorefter det udelukkende er de valgte organers ansvar og beføjelse at bestyre de til dem henlagte forvaltningsområder.

Forslaget forekommer os dertil at være udtryk for en urimelig nedvurdering af menighedsrådene som kompetente administrative organer. Næppe nogen ville stille forslag om ret for rådhusets omstillingsdame eller for stadsgartneren til med forslags- og taleret at deltage i kommunalbestyrelsens møder, sygehusportøren eller overlægen i amtsrådets møder, eller om ret for folketingsbetjenten eller bureauchefen til at

deltage i Folketingets møder med tale- og forslagsret. Hvorfor så i menighedsrådene?

Kirkefunktionærene har allerede i den gældende lovgivning mulighed for gennem medarbejdermøder at følge med i rådernes arbejde, og fra menighedsrådenes side har vi alle ønskelige muligheder for at kunne trække på de ansattes sagskundskab.

Til styrkelse af dette lige så ønskværdige som nødvendige samarbejde finder vi det udmærket, at kirkeministeren med forslaget § 36 får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om afholdelse af medarbejdermøder.

3: Til kapitel 4:

Vi vender os mod forslaget om, at alle menighedsrådets møder skal være offentlige.

Selv med den forholdsvis beskedne valgdeltagelse forekommer det os ikke rimeligt at karakterisere befolkningens forhold til folkekirken som præget af ligestyrelighed.

Befolkningen er efter vort skøn i almindelighed bredt orienteret om vort arbejde og følger vågent med i det. Menigheden reagerer, såfremt et menighedsråd er ude af takt med den.

Forslaget om, at alle møder skal være åbne møder, bryder med den folkelige tradition, som ikke alene menighedsrådene, men alle vore demokratiske institutioner står i, og som byder, at enhver valgbar kan besride en valgpost uden at have de særlige forudsætninger, som kræves af en, der skal stå offentligt frem og føre forhandlinger for åbne døre.

En forudgående udvalgsbehandling, som man kender fra kommunalbestyrelserne, vil af mange mindre menighedsråd forekomme at være et unødvendigt omsvøb.

Vi ønsker ikke menighedsrådenes forhandlinger holdt hemmelige og hilser derfor forslaget om fremlæggelse af sagsfortegnelse og udskrift af beslutningsprotokollen og om menighedsrådets forpligtelse til at aflægge mundtlig beretning ved det årlige offentlige regnskabs- og budgetmøde meget velkommen. Det gælder også bestemmelsen